

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 11 września 2017r. skierowanym przeciwko S. R. powódka (...) spółka akcyjna w Ł. wniosła w oparciu o wystawiony przez pozwanego weksel o nakazanie pozwanemu w postępowaniu nakazowym zapłaty kwoty 223 753,27zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 maja 2017r. tytułem należności przysługujących jej z zawartych, a następnie rozwiązanych umów leasingu (pozew k. 3 – 4).

Zapadłym w dniu 22 września 2017r. nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu (nakaz zapłaty k. 29). We wniesionych od powyższego nakazu zarzutach z dnia 13 października 2017r. pozwany podniósł, iż załączony do pozwu weksel nie zawiera wszystkich koniecznych elementów, brakuje w nim bowiem podpisu wystawcy, a niezależnie od tego wskazał, iż skierowane przeciwko niemu roszczenie nie uwzględnia faktu sprzedaży przez powódkę przedmiotu leasingu i z tych też przyczyn wniósł o oddalenie powództwa w całości (zarzuty k. 34 – 36).

Odpowiadając na powyższe zarzuty pełnomocnik powódki w piśmie z dnia 1 marca 2018r. cofnął pozew w zakresie kwoty 28 225,14zł. (pismo k. 64 – 69).

Na terminie rozprawy w dniu 6 lipca 2018r. pozwany zaprzeczył, aby na przedstawionych przez powódkę wekslach znajdowały się jego podpisy (stanowisko pozwanego k. 162).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 19 stycznia 2016r. pozwany jako korzystający zawarł z powódką dwie umowy leasingu oznaczone numerami: (...) oraz (...), które w art. 4 jako zabezpieczenie roszczeń powódki przewidziały weksel własny in blanco wraz z deklaracją wekslową W par. 5 powyższych umów przewidziano jednocześnie, iż integralną część każdej z powyższych umów stanowić będą tak zwane ogólne warunki umowy leasingu, które z kolei w par. 7 ust. 6 pkt 1 przyznały powódce prawo do rozwiązania powyższych umów ze skutkiem natychmiastowym, jeżeli tylko pozwany pomimo upomnienia na piśmie i wyznaczenia mu dodatkowego terminu zalegać będzie z jakimikolwiek wynikającymi z umów płatnościami. To z kolei zgodnie z par. 7 ust. 8 owul rodzić miał po stronie pozwanego obowiązek zapłaty wszystkich wymagalnych do dnia rozwiązania umowy opłat leasingowych jak również obowiązek zapłaty odszkodowania w wysokości sumy wszystkich przewidzianych w umowie leasingu a niewymagalnych w dacie jej rozwiązania opłat leasingowych. Zgodnie z par. 7 ust. 9 pkt 2 odszkodowanie powyższe pomniejszeniu podlegało o korzyść powódki w postaci ceny uzyskanej za sprzedaż przedmiotu leasingu. Kolejnym, przewidzianym w par. 7 ust. 13 owul, obowiązkiem obciążającym pozwanego na wypadek przedterminowego rozwiązania leasingu był obowiązek zwrotu powódce przedmiotu umowy zagrożony karą umowną liczoną za każdy dzień w wysokości 1/10 średniej miesięcznej okresowej opłaty leasingowej z okresu trwania umowy (umowy k. 70 – 95). Zgodnie z deklaracjami wekslowymi powódka uprawniona była do wypełnienia powyższych weksli na sumy odpowiadające zadłużeniu pozwanego względem powódki z tytułu zawartych z nią umów (deklaracje wekslowe k. 8, 10).

Z uwagi na zaległości pozwanego w uiszczaniu opłat leasingowych powódka doręczonymi mu w dniu 22 marca 2016r. pismami z dnia 18 marca 2016r. wezwała pozwanego do zapłaty w terminie do dnia 1 kwietnia 2016r. zaległości z obu umów leasingu wynoszących odpowiednio 4 429,29zł. oraz 1 902,64zł. uprzedzając jednocześnie o możliwości rozwiązania każdej z umów ze skutkiem natychmiastowym (pisma k. 102, 111, dowody doręczeń k. 105 – 106, 114). Wobec braku spłaty zadłużenia w dniu 18 maja 2016r. powódka oświadczyła pozwanemu, iż rozwiązuje każdą z zawartych z nim umów leasingu w trybie natychmiastowym bez okresu wypowiedzenia (oświadczenia k. 107, 115, dowody doręczeń k. 109 – 110, 117 – 118).

Powódka wypełniła zabezpieczające jej roszczenia weksle kwotami wynoszącymi 173 883,06zł. oraz 138 195,79zł., jako datę zaś ich płatności każdorazowo wskazała dzień 26 maja 2017r. (weksle k. 9, 11). Doręczonym pozwanemu w dniu 16 maja 2017r. pismem powódka powiadomiła go o wypełnieniu weksli zabezpieczających umowy:

- (...) kwotą 173 883,06zł., na którą złożyły się:

a) 33 715,39zł. tytułem zaległych opłat leasingowych;

b) 28 456,63zł. tytułem kary umownej za korzystanie z przedmiotu leasingu po ustaniu umowy;

c) 111 711,04zł. tytułem wszystkich opłat leasingowych, które nie stały się wymagalne do dnia wygaśnięcia umowy;

(...) kwotą 138 195,79zł., na którą złożyły się:

a) 27 114,43zł. tytułem zaległych opłat leasingowych;

b) 22 548,67zł. tytułem kary umownej za korzystanie z przedmiotu leasingu po ustaniu umowy;

c) 88 532,69zł. tytułem wszystkich opłat leasingowych, które nie stały się wymagalne do dnia wygaśnięcia umowy (zawiadomienie k. 12 – 13, dowód doręczenia k. 14).

W dniu 7 września 2017r. powódka wystawiła notę uznaniową, w której wysokość odszkodowania należnego z umowy (...) określiła na kwotę 88 934,43zł. (nota uznaniowa k. 37). W dniu 30 października 2017r. powódka sprzedała przedmiot leasingu oznaczonego numerem (...)

Sąd zważył, co następuje:

Żądanie pozwu w jego popieranej przez powódkę części ocenić należało jako zasadne. Podzielić należało w pierwszej kolejności stanowisko pełnomocnika powódki odnośnie nietrafności zarzutu pozwanego, jakoby oba zabezpieczające jej roszczenia weksle pozbawione miały być obligatoryjnej cechy weksla w postaci podpisu pozwanego. Jak wskazuje się w literaturze prawniczej, podpis ma być „napisanym nazwiskiem”, to znaczy, że jako wytwór pisania powinien się on dać odczytać w zasadzie każdemu, kto umie czytać. Stąd też wynika wymóg, aby podpis był dokonany za pomocą znaków graficznych stanowiących litery danego alfabetu. Z drugiej strony podpis musi oddawać indywidualne cechy charakteru pisma danej osoby, a więc cechy nawykowe i dystynktywne pisma pozwalające na identyfikację składającego podpis na podstawie materiału porównawczego. Tę cechę – co do zasady – może spełnia również podpis złożony dużymi, niepołączonymi ze sobą literami (na wzór druku). Podpis taki, zawierający pełne brzmienie nazwiska, jednocześnie czytelny dla każdej osoby, nawet nieznaną wcześniej takiego nazwiska, jest zatem takim podpisem, jaki w niniejszej sprawie został faktycznie złożony.

Co się tyczy podniesionego dopiero na ostatnim terminie rozprawy zarzutu pozwanego nieautentyczności jego podpisu, to jego wiarygodność podważa fakt, iż pozwany – pomimo istniejących ku temu wcześniej możliwości – zdecydował się na podniesienie go dopiero przed samym zamknięciem rozprawy. Mieć należy jednocześnie na uwadze, iż w sprawie niniejszej strona powodowa wywiodła swoje żądanie z wystawionego przez pozwanego weksla gwarancyjnego. Jak wskazano w uzasadnieniu uchwały Sądu Najwyższego z dnia 7 lutego 1967r. w sprawie III CZP 19/66 (OSN 1968, poz. 79), wystawienie weksla własnego rodzi po stronie wystawcy w stosunku do remitenta zobowiązanie zapłaty sumy wekslowej. Jednakże wystawienie weksla samo w sobie nie stanowi nigdy podstawy ekonomicznej zaciągnięcia zobowiązania wekslowego. Także w niniejszej sprawie podstawa ta znajduje się poza stosunkiem wekslowym i ma swoje źródło w stosunku cywilnoprawnym nawiązanym przez fakt zawarcia pomiędzy stronami umów leasingu. W takiej też sytuacji wystawienie weksli zabezpieczało zobowiązania pozwanego wynikające z powyższych umów. To zaś oznacza, iż powodowi przysługuje obok roszczenia pierwotnego wynikającego ze stosunku cywilnoprawnego, nowe roszczenie oparte na wekslu. W świetle zatem przysługiwania roszczeń z dwóch różnych tytułów jak i przedstawionych w dalszym toku postępowania wyliczeń wysokości przypadających do zwrotu należności, których sumą wypełniono sporne weksle, a prawidłowość wyliczenia których pozwany ostatecznie nie

zakwestionował, zarzut pozwanego wskazujący na sfalszowanie jego podpisów zarówno pod deklaracjami wekslowymi jak i na samych wekslach ocenić należało jako zmierzający jedynie do opóźnienia postępowania (pismo k. 67 – 68, zarządzenia k. 64, 156, dowód doręczenia odpisu zarządzenia k. 159 – 169). Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 496 kpc. orzeczono o utrzymaniu w mocy zaskarżonego nakazu w jego części odpowiadającej popieranemu ostatecznie powództwu uchylając jednocześnie powyższy nakaz w pozostałej części i umarzając co do niej postępowanie.

Orzekając o utrzymaniu w mocy zawartego w nakazie rozstrzygnięcia o należnych powódce na podstawie art. 481 par. 1 kc. odsetkach za opóźnienie mieć należało na względzie fakt, iż poczynawszy od dnia 18 maja 2018r., kiedy to doręczono pismo informujące o wypełnieniu weksli na kwoty, których suma przekraczała wysokość dochodzonego ostatecznie przed sądem roszczenia, pozwanemu znana była wysokość jego aktualnego zadłużenia względem powódki.

Wobec utrzymania się przez powódkę z żądaniem pozwu w 87% na podstawie art. 100 kpc. orzeczono o stosunkowym rozdzieleniu kosztów postępowania.

Z/ odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć